SIÓDMY

ŚPIEWNIK DOMOWY

Stanisława Moniuszki.

Spis rzeczy.

1. Kraśna Góra. Słowa Edwarda Żeligowskiego	Kop.	30.
2. Pieśń pochodu Litwinów. Słowa L. Kondratowicza	„	22½.
3. Dziadek i babka. Słowa P. Jankowskiego (Dycalpa)	„	30.
4. „O dziecię roskoszne"	„	15.
5. „Matko, już nie ma cię!" (Mère, tu n'es plus là")	„	15.
6. „Żałuję." Słowa B. Morgenszterna	„	15.
7. Do Faona. Słowa Safony	„	22½.
8. Wróżby. Słowa z Gwiazdy Kijowskiej	„	22½.
9. Niepewność. Słowa Mickiewicza	„	15.
10. Nasza ziemica. Słowa L. Kondratowicza	„	22½.
11. Sen (Le Songe.) Słowa Debordes Valmore	„	22½.
12. Grajek. Słowa Kolankowskiego	„	22½.
13. Łza	„	22½.
14. Bartek i cietrzew. Słowa Czeczota	„	22½.
15. Coś i ktoś, Epitalamium. Słowa E. Żeligowskiego	„	15.
16. Smętność. Słowa Wolskiego	„	15.
17. Dobra noc. Słowa z albumu Jachowicza	„	15.
18. Chłopek. Słowa Brodzińskiego	„	15.
19. Pieśń pustelnika. Słowa z Dziadów Mickiewicza	„	22½.
20. Powiedzcie mi	„	15.
21. Kocham cię	„	22½.
22. Śpiew Szekspira z opery „Sen wieszcza". Słowa L. Kondratowicza	„	30.
23. Kolęda, duet. Słowa L. Kondratowicza	„	37½.
24. Darmozjad. Słowa W. Szymanowskiego	„	22½.

Cena kompletnego Śpiewnika Rs. 4.50 kop.

WARSZAWA.

Nakład i własność wdowy po kompozytorze.

Skład główny w księgarni

ADOLFA KOWALSKIEGO

przy ulicy Nowy. Świat № 39.

Zakład litograficzny F. W. Garbrechta w Lipsku.

V
B
J
C

SIÓDMY

ŚPIEWNIK DOMOWY

Stanisława Moniuszki.

Spis rzeczy.

1.	Kraśna Góra. Słowa Edwarda Żeligowskiego	Kop. 30.
2.	Pieśń pochodu Litwinów. Słowa L. Kondratowicza	„ 22½.
3.	Dziadek i babka. Słowa P. Jankowskiego (Dycalpa)	„ 30.
4.	„O dziecię roskoszne."	„ 15.
5.	„Matko, już nie ma cię!" (Mère, tu n'es plus là")	„ 15.
6.	„Żałuję." Słowa B. Morgensztерna	„ 15.
7.	Do Faona. Słowa Safony	„ 22½.
8.	Wróżby. Słowa z Gwiazdy Kijowskiej	„ 22½.
9.	Niepewność. Słowa Mickiewicza	„ 15.
10.	Nasza ziemica. Słowa L. Kondratowicza	„ 22½.
11.	Sen (Le Songe.) Słowa Debordes Valmore	„ 22½.
12.	Grajek. Słowa Kolankowskiego	„ 22½.
13.	Łza	„ 22½.
14.	Bartek i cietrzew. Słowa Czeczota	„ 22½.
15.	Coś i ktoś, Epitalamium. Słowa E. Żeligowskiego	„ 15.
16.	Smętność. Słowa Wolskiego	„ 15.
17.	Dobra noc. Słowa z albumu Jachowicza	„ 15.
18.	Chłopek. Słowa Brodzińskiego	„ 15.
19.	Pieśń pustelnika. Słowa z Dziadów Mickiewicza	„ 22½.
20.	Powiedzcie mi	„ 15
21.	Kocham cię	„ 22½.
22.	Śpiew Szekspira z opery „Sen wieszcza". Słowa L. Kondratowicza	„ 30.
23.	Kolęda, duet. Słowa L. Kondratowicza	„ 37½.
24.	Darmozjad. Słowa W. Szymanowskiego	„ 22½.

Cena kompletnego Śpiewnika Rs. 4.50 kop.

WARSZAWA.

Nakład i własność wdowy po kompozytorze.

Skład główny w księgarni

ADOLFA KOWALSKIEGO

przy ulicy Nowy. Świat № 39.

Zakład litograficzny F. W. Garbrechta w Lipsku.

SIÓDMY
ŚPIEWNIK DOMOWY
Stanisława Moniuszki.

Spis rzeczy.

1.	Kraśna Góra. Słowa Edwarda Żeligowskiego	Kop.	30.
2.	Pieśń pochodu Litwinów. Słowa L. Kondratowicza	„	22½.
3.	Dziadek i babka. Słowa P. Jankowskiego (Dycalpa)	„	30.
4.	„O dziecię roskoszne."	„	15.
5.	„Matko, już nie ma cię!" (Mère, tu n'es plus là.")	„	15.
6.	„Żałuję." Słowa B. Morgenszterna	„	15.
7.	Do Faona. Słowa Safony	„	22½.
8.	Wróżby. Słowa z Gwiażdy Kijowskiej	„	22½.
9.	Niepewność. Słowa Mickiewicza	„	15.
10.	Nasza ziemica. Słowa L. Kondratowicza	„	22½.
11.	Sen (Le Songe.) Słowa Debordes Valmore	„	22½.
12.	Grajek. Słowa Kolankowskiego	„	22½.
13.	Łza	„	22½.
14.	Bartek i cietrzew. Słowa Czeczota	„	22½.
15.	Coś i ktoś, Epitalamium. Słowa E. Żeligowskiego	„	15.
16.	Smętność. Słowa Wolskiego	„	15.
17.	Dobra noc. Słowa z albumu Jachowicza	„	15.
18.	Chłopek. Słowa Brodzińskiego	„	15.
19.	Pieśń pustelnika. Słowa z Dziadów Mickiewicza	„	22½.
20.	Powiedzcie mi	„	15.
21.	Kocham cię	„	22½.
22.	Śpiew Szekspira z opery „Sen wieszcza". Słowa L. Kondratowicza	„	30.
23.	Kolęda, duet. Słowa L. Kondratowicza	„	37½.
24.	Darmozjad. Słowa W. Szymanowskiego	„	22½.

Cena kompletnego Śpiewnika Rs. 4.50 kop.

WARSZAWA.

Nakład i własność wdowy po kompozytorze.

Skład główny w księgarni

ADOLFA KOWALSKIEGO

przy ulicy Nowy Świat № 39.

Zakład litograficzny F. W. Garbrechta w Lipsku.

SIÓDMY
ŚPIEWNIK DOMOWY
Stanisława Moniuszki.

Spis rzeczy.

1. Kraśna Góra. Słowa Edwarda Żeligowskiego ..... Kop. 30.
2. Pieśń pochodu Litwinów. Słowa L. Kondratowicza ..... „ 22½.
3. Dziadek i babka. Słowa P. Jankowskiego (Dycalpa) ..... „ 30.
4. „O dziecię roskoszne." ..... „ 15.
5. „Matko, już nie ma cię!" (Mère, tu n'es plus là.") ..... „ 15.
6. „Żałuję." Słowa B. Morgensztерna ..... „ 15.
7. Do Faona. Słowa Safony ..... „ 22½.
8. Wróżby. Słowa z Gwiazdy Kijowskiej ..... „ 22½.
9. Niepewność. Słowa Mickiewicza ..... „ 15.
10. Nasza ziemica. Słowa L. Kondratowicza ..... „ 22½.
11. Sen (Le Songe.) Słowa Debordes Valmore ..... „ 22½.
12. Grajek. Słowa Kolankowskiego ..... „ 22½.
13. Łza ..... „ 22½.
14. Bartek i cietrzew. Słowa Czeczota ..... „ 22½.
15. Coś i ktoś, Epitalamium. Słowa E. Żeligowskiego ..... „ 15.
16. Smętność. Słowa Wolskiego ..... „ 15.
17. Dobra noc. Słowa z albumu Jachowicza ..... „ 15.
18. Chłopek. Słowa Brodzińskiego ..... „ 15.
19. Pieśń pustelnika. Słowa z Dziadów Mickiewicza ..... „ 22½.
20. Powiedzcie mi ..... „ 15.
21. Kocham cię ..... „ 22½.
22. Śpiew Szekspira z opery „Sen wieszcza". Słowa L. Kondratowicza ..... „ 30.
23. Kolęda, duet. Słowa L. Kondratowicza ..... „ 37½.
24. Darmozjad. Słowa W. Szymanowskiego ..... „ 22½.

Cena kompletnego Śpiewnika Rs. 4.50 kop.

WARSZAWA.

Nakład i własność wdowy po kompozytorze.

Skład główny w księgarni

ADOLFA KOWALSKIEGO

przy ulicy Nowy Świat № 39.

Zakład litograficzny F. W. Garbrechta w Lipsku.

1.

Kraśna Góra.

Słowa Edwarda Zeligowskiego.

St. Moniuszko.

Moderato.

GŁOS.

Fortepian.

p

legatiss.

z prostotą i spokojnie

Li_tewskich do_lin i gór ko_chan-

ko_ _wie, Co się wli_tew_skiéj ko_cha_cie na_tu_ _rze! Ja wam za-

śpie_wam pio_sen_kę o gó_ _rze, Piękniejszéj gó_rze, niż wyśpie_wać

tr *pp*

Stich und Druck von F. W. Garbrecht in Leipzig.

w sło _ wie. Zpoczątkiem świa _ ta po _ czę _ te jéj dzie - je, A jed _ nak

mło - dość wiecznėm jéj wez - gło - - wiem; Wieczna na czo _ le jéj mło _ dość jaś_

nie - - je. Jak to się sta _ ło, o _ po - - wiem.

sf

p

legatiss.

Pier - wszém ju - trzen - ki po - wi - ta - na tchnie - niem, Ziemia swą

mi - łość ku nie - bu po - czę - ła; Chcia - ła się złą - czyć ze świę - tym pro -

tr *pp*

mie - niem I peł - ną pier - sią ku nie - bu wes - tchnę - ła. I na mi -

łoś - ném tęskno - ty west - chnie - niu Pod - ro - sła w nie - bo, u - bra - ła się

w kwia - ty I w strumień czy - sty i w czystym stru - mie - - niu, Jak w ser - cu

nie - ba od - bi - ła szkar - ła - ty. Wi - li - i do - lin u - ko - cha - na

có - ra Wzno - si ku nie - bu roz - ko - cha ne ło - - no, U - ro - czą

bar - wą kwiatów skronie pło - - ną A lud to miejsce zo wie Kras - na

Gó - ra!

powolnie, ze skromném uczuciem.

pp

A - le jest do - mek na téj gó - ry szczy - cie, A - le w tym

Ped.

dom - ku śli - czne dziewczę ży - je; Piękniej - szy strumień w jéj ło - nie się

ppp

wi - je, Pię - kniejsze kwia - tów w niém roz - kwi - ta ży - cie. Ach, i jéj

1

ser - ce wu-czuć wzrosło gó - - ry, A pierś jéj mło-da piękno - ści skar-

bni - - ca! O-na jest cór-ką téj pię-knéj na - tu - - ry, To Kraśnej

Gó-ry li-tew-ska dzie - wi - ca, To Kraśnej Gó - ry li-tew-ska dzie-

wi-ca!

sf

sf

2.

Pieśń pochodu Litwinów.

Słowa L. Kondratowicza.

Allegro. St. Moniuszko.

GŁOS.

Fortepian.

marcato assai

f

Niech we - so - ło szu - mi las:
Wmoc - nych mu - rach miesz - ka Lach,

Kniaź do bo - ju wez - wał nas; U - mo - cnij - my
A - le wpier - siach je - go strach; A my La - cha

dzi - siaj du - cha; Ju - tro fa - lą krew za - plu - cha
wjed - néj chwi - li Zwy - cię - ży - li, wy - szy - dzi - li,

1

f rallent. *lento*

I - dziem w do - bry czas! I - dziem w do - bry czas!
Wzię - li twier - dzy gmach! Wzię - li twier - dzy gmach!

sff *rallent.*

a tempo

Śmia - ło, ko - niu, idź na bój! To - wa - rzy - szu do - bry mój!
Zie - mię Niem - ców do - brze znam: Bo dziew - czę - ta kraś - ne tam;

a tempo

molto riten.

Kie - dy pan twój wro - gów draź - ni, Ty nie pie - rzchaj dla bo - ja - źni,
Lecz my Niem - ca krwią się zle - li, Kra - sa - wi - ce u - ści - snę - li,

f *lento*

A - le mę - żnie stój! A - le mę - żnie stój!
Nie u - cie - kły nam! Nie u - cie - kły nam!

ff molto riten.

Gdyś - my da - lej po - szli wtan,

Drża - ły mu - ry Gdań - skich ścian,

My wy - pa - dli - śmy z za - sadz - ki, Aż po - ble - dniał

f *rallent.*

wódz krzy - żac - ki, Gdań - skich mu - rów

pan!

f *ad lib.*

Gdań - skich mu - rów

sff

pan!

Presto.

ff

4

Ped.

3.

Dziadek i babka, opowiadanie wnuczka.

Słowa Jankowskiego (Dycalpa).

St. Moniuszko.

Presto.

GŁOS.

Fortepian.

Je _ śli nie za _ śnie dzia _ du _ nio ko _ cha _ ny, a po _ słu _ cha tro _ szeczkę To ja po _ wiem ta _ ką śliczną ba _ jecz _ kę!

A _ le praw _ dzi _ wą.

pp *ritard.*

Allegretto semplice.

Był so _ bie dzia _ dek koś _ cia _ ny. miał już lat sto

mf

i trzy - dzie - ści, a wło - sy to nie bia łe, a - le aż

żół to - zie - lo - ne, Jadł on już tyl - ko kasz - ki i

jabł - ka pie - czo - ne, I cią - gle so - bie zbab - ką

-sie - dzie - li by - wa - ło: Je - dno mo - wi pa - cior - ki, dru - gie wnuczki

pie - ści, Bo mie - li wnuczków, pra - wnuczków nie ma - - ło.

Vivace. **Moderato.**

Raz po mszy, w niedzie - lę a

Vivace. **Moderato.**

by - ło to la - to, Sie - dzie - li o - ni ra - zem na przy - zbie przed cha - tą I

patrząc so - bie wo - czy, Bo - gu dzię - ko - wa - li. Że jesz - cze ra - zem

la - ta do - cze - ka - li I pro - si - li do - bre - go pa - na

ritard. **Lento.**

Bo - ga w nie bie, A - by ich ra - zem po - wołał do sie - bie Aż

ritard. *pp*

Bóg im ze - słał a - nioł - ka, ten im le - ciut - ko, rą - czką ma -

pp

lut - ką Na sen do nie - - ba po - za - my - kał o - - czy, I

3 3

Più mosso.

ra - - zem za - - snę - - - li, ra - zem u - le - cie - li, Prze -

żyw - szy lat sto i trzy - dzieś - - - - ci.

Ot tak, mój dro - gi dzia - du - niu, kie - dy

Bóg ko_mu cud swój zja_wic ra - - czy

A co ja u_miem jeszcze!

Za_raz dzia_du_nio zo - ba_czy.

recitando

Da_wno już bar_dzo daw_no

nim mię do mamy wkrobecz - - ce przy - nio - sła jakaś sta_rusz - ka, Żył

più *f* Lento.

je - den król so bie; król! Czy słyszysz, dziadu - niu? Lecz

più *f*

ancora più lento

cóż ja mu zrobię! Spi, choć dok - tor za - ka - zał i śpi przy ta - kiéj ba -

p

tempo I.

jecz - ce!

tempo I.

pp

dimin. e ritard.

4.

O dziecię rozkoszne.

St. Moniuszko.

GŁOS.

Fortepian.

un poco agitato

riten.

fp *pp* *p*

O dzie - cię roz - kosz - ne ty
Za - chwy - ca mię two - ja roz -
I - grasz - ki cię ba - wią jak

mo - je Za - chwy - ca mię słod - ki twój czar Twych
mo - wa, Twe żar - ty i ra - dość i gniew, Twa -
dziec - ko, I kwiat świe - ży i no - wy strój, Lecz

piu passionato

wło sów prze - cud - ne za - - wo - - je I
rzycz - ka dzie - cin - na, ró - - zo - - wa I
ocz - ki twe - błysz - czą zdra - - dziec - - ko, Gdy

1

più largo

f

wo - ku pło - ną - cy twém żar! ——— Twych wło - - sów prze -
smiech twój, cza - ro - wny jak śpiew! ——— Twa - rzycz - - ka dzie
mó - wisz: jam two - ja, tyś mój ——— Lecz ocz - - ki twe

f

accel. *rallent. dimin.*

cud - ne za - wo - je I pło - ną - cy wo - - ku twém
cin - na ró - żo - wa I twój śmiech cza - row - - ny jak
błysz - czą zdra - dziec - ko, kie - dy mó - wisz: ko - - cham, tyś

dim. e rall.

żar! ———
śpiew. ———
mój! ———

a tempo *riten. dimin.*

cre - - scen - - do *f* **pp**

5.

Matko już niema cię! (Mère tu n'es plus là!)

Przekład M. Radziszewskiego.

St. Moniuszko.

GŁOS. Moderato.

Fortepian. Moderato. *p*

Mat - ko! już nie ma cię! któż mo - je łzy o - su - - szy!
Mè - re tu n'es plus là Pour es - su - yer mes lar - - mes

vibrato

Kie - dy nie - po - kój w du - szy, któż w tenczas wesprze mnie!?
A l'heu - re des a - lar - mes Qui me pro - te - ge - ra!?

cre - - scen - do

f Mat - ko! już nie - ma cię! *rallent.* Mat - ko! już nie - ma cię! a tempo
Me - re tu n'es plus là Mè - re tu n'es plus là!

f *pp*

Un poco piu lento.

dolcissimo

1. Bo - że! gdy ser - ce drgnie, Mi - ło - ści tknięte władzą, Czyż ser - cu ul - gę

1. *Tu n'es plus là, mon Dieu, Et seu - le quand je t'ai - me, Je n'ai contre moi*

cre

da - dzą Sło - wa w których boleść tchnie! Mat - ko już nie ma cię!

mê - me, Que son triste mot d'a - dieu. Mè - re tu n'es plus là!

f tempo I.

scen *do*

fp

pp lento

Matko! już nie ma cię!

Mè - re! tu n'es plus là!

lento

tempo I.

2.

Gdy boleść dotknie mnie,
Któż spędzi troskę z czoła?
Bez ciebie do kościoła
Sama pójdę modlić się!
Matko! już nie ma cię!

3.

Choć wkoło radość tchnie
Jéj uśmich mnie nie nęci,
Lecz budzi w méj pamięci!
Żal że już straciłam cię!
Matko! już nie ma cię!

2.

A present seule hélas!
Quand la douleur me brise
Sans toi dans notre église
Il me faut prier tout bas:
Mère, tu n'es plus là!

3.

En vain autour de moi
Tout sourit et tout m'appelle;
Hélas! tout me rappelle
Que je n'ai plus toi.
Mère, tu n'es plus là!

6.

Załuję.

Słowa B. Morgenszterna.

St. Moniuszko.

Tempo di Mazurek.

GŁOS.

Fortepian.

p *f* *Fine.* *p*

Gdym ci da - wniéj ty - siąc ra - zy
Gdym ci ra - dził byś mo - ty - la,

Wy - ra - żał co czu - - je, Ser - ce od - da
Pó - ki ci hoł - du - - je, Z sie - ci twych nie

wał bez ska - zy, Śpie - wa - łaś: ża - - łu - ję!
wy - puś - ci - ła, Śpie - wa - łaś: ża - łu - ję!

Gdym chciał mę - kom kres po - ło - żyć, Jak so - bie wnios -
Te - raz chcesz, i nad tém bia - dam, Lecz się wę - zeł

cresc.

ku - - ję, Chcia - łaś jesz - cze się po - dro - żyć
psu - - je I na - wza - jem od - po - wia - dam:

f

dim.

1. 2.

Śpie wa - łaś: ża - łu - - ję.
że moc - no ża - łu - - ję.

D. C. al Fine.

7.

Do Faona.

Słowa Saffo przekład S. F. Żukowskiego.

St. Moniuszko.

Andante.

GŁOS.
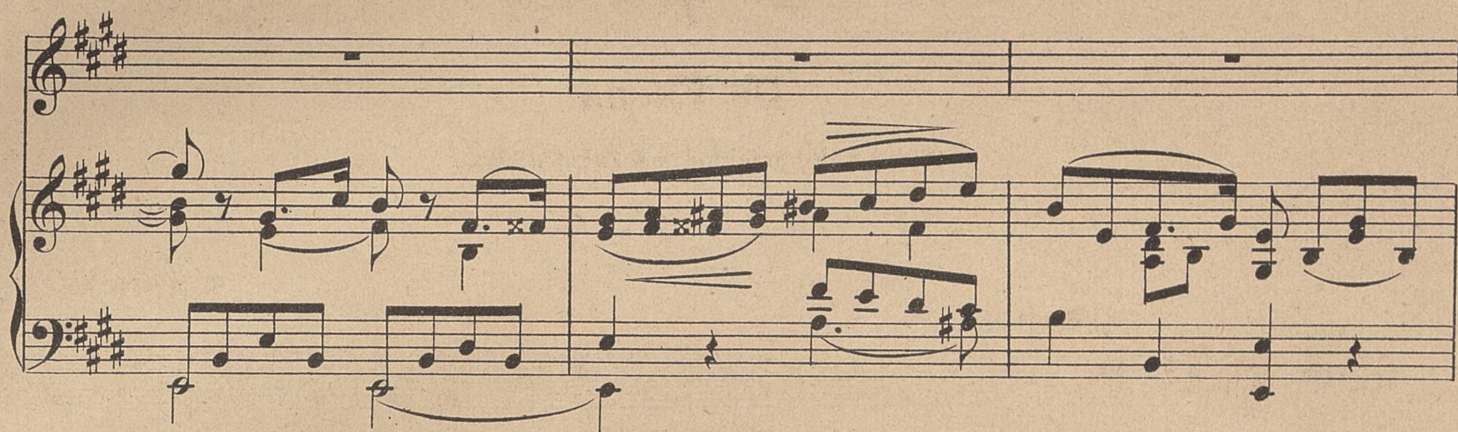
Fortepian.
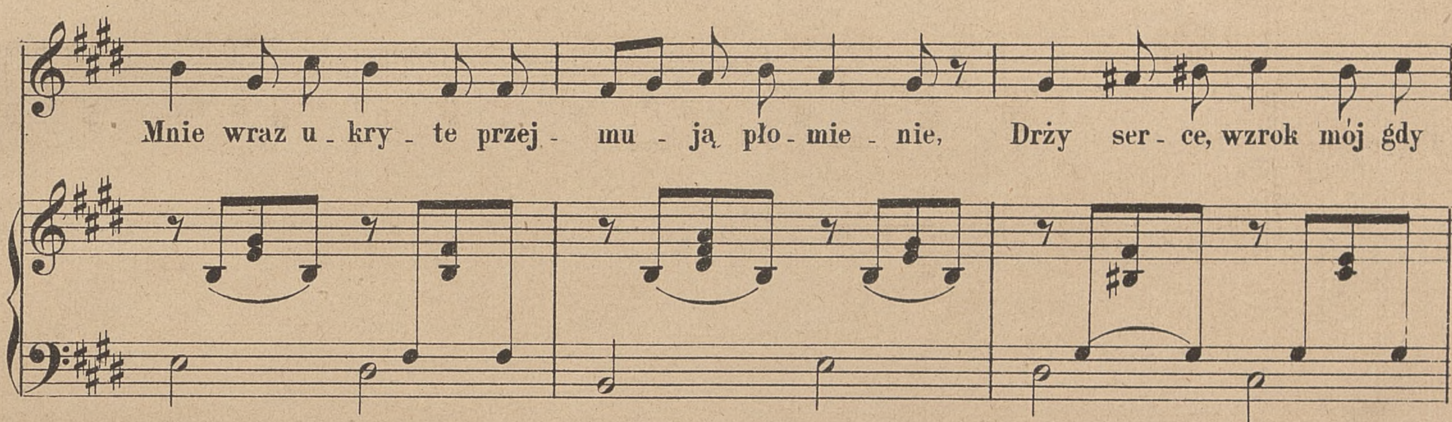
p
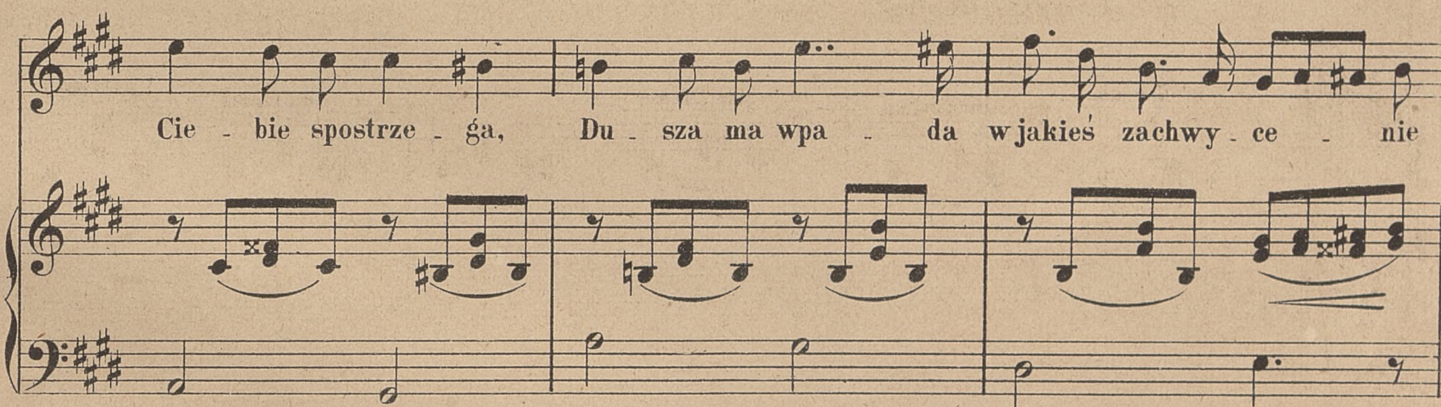
Trzy _ kroć szczęśli _ wy, kto wzdycha przy To _ bie
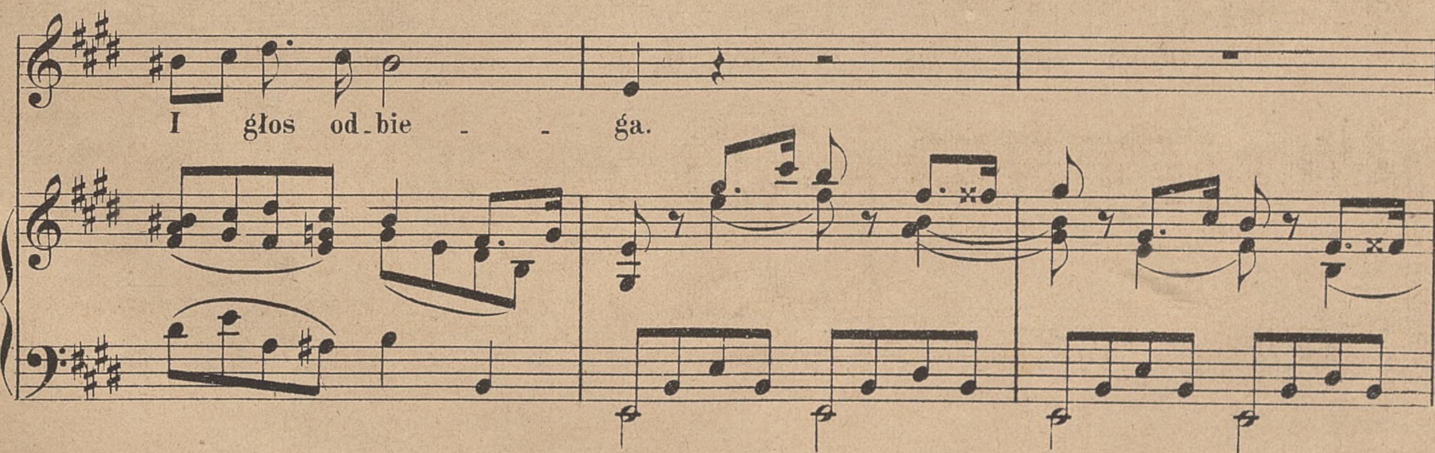
I kto się wdziękiem roz _ mo _ wy Twéj ma _ mi, Kto czu_ły uś _ miech Twój

zwró_cił ku so _ bie, Rów_ny zbo_ga _ _ mi!

Mnie wraz u - kry - te przej - mu - ją pło - mie - nie, Drży ser - ce, wzrok mój gdy

Cie - bie spostrze - ga, Du - sza ma wpa - da wjakieś zachwy - ce - nie

I głos od - bie - - ga.

Nie sły - szę....

tr

mgli - sta zdjęła mię za - sło - na; Próż - no wo - mro - ku przytom - ność mą

f *p*

zbie - - ram.... I z tchu wy - - zu - ta, zmy - słów poz - ba -

p *pp*

un poco meno mosso *ad lib.*

wio - na, mdle - ję, u - mie - - ram!

p *mf* *p* *suivez*

8.

Wróżby.

Słowa z Gwiazdy Kijowskiéj.

St. Moniuszko.

Un poco agitato.

GŁOS.

Fortepian.

p

Jesz - cze na zie-mi pół wio - sna, pół zi - ma,

Jesz-cze bez liś - ci i drze - wa i krza - ki, Jesz - cze snieg le - ży

cre - - scen - - do *f*

Jesz-cze kwia - tów nié - ma, Jesz-cze zwę-drów - ki nie wró-ci - ły pta - ki;

cre - - scen - - do *f*

p dolce

Lecz patrzaj wgó - rę, już wios - na na nie - bie: Patrz, jak wy-so - ko

p dolce

cresc.

rit. *p cresc. ed accel.*

wzbi-ło się już słoń - ce I bia-łe chmurki zdaje się do sie - bie biegną przez czté - ry

f *p* cre scen do

wid-no-krę-gu kon - - ce, Tak, bia - łe chmur - ki zda - je się do sie-bie

ff

biegną przez czté - ry wi - dnokrę - gu koń-ce.

p

Tak w na - szym by - - cie szczęścia jesz - cze nié - ma, Jesz - cze dusz na - szych

światło nie o - grze - wa, Jeszcze za - bo - bon wswych pę - tach nas trzy - ma,

cresc.

f *p dolce*

Jeszcze się o - ko hoj - ną łzą za - le - wa. Lecz jas - ne wró - żby już

f *p dolce*

f *rit.*

wi - dać na nie - bie, Więc na mar - co - we mniéj zwa - ża - jąc chło - dy

cresc. *f*

p cresc. ed accel.

Z wiarą wczas lepszy biegnij - my do sie - bie. Jak o - we chmurki, zwiastunki po - go - dy,

p *cre - - scen - - do* *f*

Z wiarą wczas lepszy bieg - nij - my do sie - bie, Jak o - we chmurki, zwia stun - ki po - go - dy.

ff

9.

Niepewność.

Słowa Mickiewicza.

St. Moniuszko.

Moderato.

GŁOS.

Fortepian.

p *sf* *f* *fp* *p* *Fine.*

Gdy cię nie wi - dzę, nie wzdy - cham, nie pła - czę, Nie
Gdy z o - czu znik - niesz, nie mó - gę ni ra - zu

tra - cę zmy - słów, kie - dy cię zo - ba - czę:
W my - śli two - je - go od - no - wić o - bra - zu;

f *fp*

Stich und Druck von F.W. Garbrecht in Leipzig.

Je - dnak - że, gdy cię dłu - go nie o - glą - dam,
Je - dńak - że nie raz, czu - ję mi - mo chę - ci,

Cze - goś mi brak - nie, ko - goś wi dzieć żą - dam,
Że on jest za - wsze - bli sko méj pa - mię - ci

I tęsk - niąc, so - bie za - da - je py - ta - - - nie:
I zno - wu so - bie pow - ta - rzam py - ta - - - nie:

Czy to jest przy - jaźń? czy to jest ko - cha - nie?
Czy to jest przy - jaźń? czy to jest ko - cha - nie?

czy to jest ko - cha - - nie?
czy to jest ko - cha - - nie?

10.

Nasza ziemica.

Słowa Kondratowicza.

Lento. St. Moniuszko.

ad lib.

GŁOS.

Fortepian.

W oj - czy - źnie mo - jéj pu - sty - nie i ska - ły, Zie - mia nie -

płodna i chróścia - ne do - my, We dnie nam skwa - rzą sło - ne - czne u -

a tempo

pa - ły, A w no - cy straszą pio - ru - ny i gro - my. W piaszczy - stych

za - spach kwia - tka nie o - ba - czę, Sło - wi - cza piosn - ka u - cha nie po -

cresc. *rall.*

piesci, Sam tylko po - tok gwałto-wnie sze - leś - ci I skalny o - rzeł na urwi - sku

cresc. *f*

a tempo *dolce tranquillo*

kra - cze. Lecz mi - łe bu - rze i śnie - żne za - mie - cie, Mi - ły oj -

sf *pp*

czys - ty grom i błys - ka - wi - ce, Świat ten sze - ro - ki, pię - knie na tym

con anima *f*

świe - cie, Lecz nie - ma zie - mi nad mo - ję zie - mi - cę, Lecz nie - ma

f

ad lib.

zie - mi nad mo - ję zie - mi - cę! By - łem w bo -

ga - tych Ger - ma - nów oj - czyź - nie, Tam lud prze - my - ślny gos - po - da - rzy

dziel - nie, Tam peł - no ży - cia i lud - no i żyz - nie, Tam i zbyt -

a tempo

ko - wne kwit - ną rę - ko - dzielnie, Sze - ro - ki han - del, szyb - kie pa - ro -

wo - zy I mu - ro - wa - ne miesz - ka - nia czło - wie - cze. A u nas

cresc. *rall.*

tyl - ko chy - ba wilk się wle - cze, Lub się wa - łę - sa pasterz przez wą -

cresc. *rall.* *f*

a tempo *dolce tranquillo*

wo - zy. Lecz w mo - im kra - ju nic ser - ca nie gnie - cie, Wol - niej - szy

sf *pp*

od - dech, swo - bo - dniej - sze li - - ca! Świat ten sze -

con anima

ro - ki, pię - knie na tym świe - cie, Lecz nie - ma zie - mi nad mo - ję zie -

f

mi - cę, Lecz nie - ma zie - mi nad mo - ję zie -

f

mi - cę!

11.

Sen (Le songe.)

Słowa Desbordes-Valmore.

przekład M. Radziszewskiego.

St. Moniuszko.

Andante.

GŁOS.

Fortepian.

pp *p*

W marze - niu sen - ném wi - dzia - łam go, Głos mu drżał, gdy mó - wił te sło - wa: Szczę - śli - wą bądź i bądź mi zdro - wa!... I po - biegł wdal gdy wy - rzekł

C'é - tait un son - ge il me par - lait Que sa voix é - tait dou - lou - reu - se; A - dieu di - sait - il sois heu - reu - se!... Et ce - pen - dant il s'en al -

p *p* *rallent.* *rall.*

2

a tempo

to. Le - ci w prze - strzeń i pus - tą i
lait. Seul au fond d'u - ne va - - ste

ciem - ną, I kwia - ty mi wska - zu - - je
plai - ne, De loin il me mon - trait des

z dal, A ja sła - bnę, drżą no - gi po -
fleurs, Et mes pieds me por - taient à

de - - mną, Mil - knie głos, bo go tłu - - mi
pei - - ne Et ma voix s'é - cou - lait en

pp

żal!... Drga ser - ce od bo - lu strasz -
pleurs!... Mon coeur s'é - pui - sait à l'at -
animando insensibilmente
p

ne - - go Dro - ga zmie - nia się w fa - le
ten - - dre, Les che - mins se chan - geaient en

wód Pró - żno chcę za - wo - łać na
flots J'ex - ha - lais son nom sans m'en -
più forte

nie - - go, Głos w ję - ki zmie - nia żal... i
ten - - dre, Je ne cri - ais que des san -
mf

trud! On spo - glą - da... łzy ro - ni... bieg wstrzy -
glots! Il re - gar - de, il pleu - re, il s'ar -

un poco rallent. e dimin.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

dolce e lento

molto simplice

mu - je... „ka - żesz tak, on rzekł, słu - żę
rè - te: „tu le veux, dit - il, me voi -

pp

lento

Ped. * sf Ped. *

a tempo

misteriosa -

ci!“ Szmer skrzy - deł nad gło - wą swą czu - ję On był a -
là!“ Des ai - les planaient sur ma tê - te, Il é - tait

pp

mente

nio - łem i zni - knął mi!
an - ge et s'en - vo - la!

pp

Ped.

12.

Grajek.

Słowa Kolankowskiego.

Moderato. St. Moniuszko.

GŁOS.

Fortepian.

p cresc.

f p riten.

a tempo

Na za - gro - dzie gos - po - dy u - siadł gra - jek
Ze sto - krot - ką u skro - ni głów - kę wspar - ła
O dziew - czy - no ko - cha - na, mo - ja gwiazd - ko

chłop mło - dy, o - kiem smut - ném za - to - czył po nie -
na dło - ni po ja - go - dach ta - jo - na łza spły -
świe - tla - na wie - rzę to - bie jak Bo - gu na nie -

bie po - tém w stru - ny za - brzę - czy,
wa, żal jéj graj - ka nie - bo - dze,
bie. Mam krzyż świę - ty na cza - ry,

a - le skrzyp - ka coś ję - czy, jak sie - ro - ta na
mu - si cier - pieć on sro - dze, kie - dy nu - tę ża -
a - le ju - tro swat sta - ry od Bar - to - sza przy -

mat - ki po - grze - - - - bie.
ło - sną wy - gry - - - - wa.
je - dzie po cie - - - - bie.

Cze - ka mło - dzież na ta - ny „cóż to gra - jek
„Jan - ku zło - ty co to - bie żeś tak w cięż - kiéj
Ty mnie ko - chasz nie - bo - go, a - le pój - dziesz

dziś pja - ny?" szem - rze z ci - cha we - so - ła dru -
ża - ło - bie?" szep - nie wresz - cie do graj - ka nie -
swą dro - gą i za - pom - nisz o graj - ku sie -

più lento

ży - - na; je - dna - tyl - ko mil - cza - ła,
śmia ło; „czy cię u - rzekł kto mo - że,
ro - - cie; ja sam je - den zo - sta - nę

più lento

je - dna tań - czyć nie chcia - ła czar - no - o - ka go -
czy też my - ślisz broń Bo - że, że cię ko - cham, ser -
pę - dzić no - ce nie - spa - ne, włó - czyć cięż - ką mą

łąb - ka dziew - czy - - na.
decz - ny, za - ma - - ło?"
do - lę w tęsk - no - - cie."

sf *p* *pp*

2

13.

Łza.

Andantino. St. Moniuszko.

GŁOS.

Fortepian.

p

O łzo sa - mot - na, gorz - ka, co

wil - żysz o - ko mo - je, Zo - sta - łaś sa - ma

jed - na pa - miąt - ką dni wio - sen - nych!

pp

Pły - nę - ły two - ich

sios - trzyc z tych po - wiek ca - łe zdro - je, Lecz

wiatr je zim - ny roz - wiał wśród no - cy złych, bez -

sen - nych

pp

I w tu - man się roz -

prys - ły gwiaz - decz - ki o - we zło - te, roz -

dim.

prys - ły gwiazd - ki zło - te,

cresc. - - - -

fp

Co mnie o - pro - mie - nia - ły i

mi - łość i tęsk - no - - tę.

pp

Gdy na - mię - tno - ści bu - rze zni - ko mą spad - ły

mgła, ______ Dla -

pp

sf

più lento

cze - goś ty zo - sta - ła, dla - cze - goś zo -

cresc. *f* *dimin.*

lento **Tempo I.**

sta - ła, mi - nio - nych cza - sów łzo? ______

p *p* *p*

ppp

dim.

14.

Bartek i cietrzew.

Słowa Czeczota.

St. Moniuszko.

Allegro scherzando.

GŁOS.

W le - sie cietrzew gdzieś to - ku - je, W karczmie Bar - tek ba - rasz - ku - je; Strze - lec cie - trze - wia za - bi - ja, Szyn - karz gu - bi Bar - tło - mie - ja,

più lento

Oj Bar - tek, oj cie - trzew, Oj Bar - tek, oj cie - trzew!

Fortepian.

p *f* *p*

Je - go cha - ta już bez strze - chy, Bo - ki wo - łów

p

jak - by mie - chy, A ko - ni - ki, so - ko - li - ki,

f più lento

Ta - kie chu - de, jak wo - li - ki, Oj Bar - tek,

f più lento

oj cie - trzew, Oj Bar - tek, oj cie - trzew!

p

Wie - luż ma - my tych cie - trze - wi, I - lu chłop - kow?

p

któż to nie wié? Ach praw - dzi - wie Bóg nas ka - rze,

più lento

Gi - niem wszy - scy przez szyn - ka - rze! Oj Bar - tek,

f più lento

oj cie - trzew, Oj Bar - tek, oj cie - trzew!

p

15.

Coś i ktoś. Epitalamium.

Słowa Żeligowskiego.

St. Moniuszko.

Allegro.

GŁOS.

scherzando

Fortepian.

Ach, o - na ta - ka pięk - na i mło - da I jesz - cze wię - céj jesz - cze wię - céj coś, Wy - cho - dzi za mąż, o ja - ka to szko - da Że jesz - cze jesz - cze na świe - cie jest ktoś, Ko mu pa - nu - ją jéj wdzięk i u -

sf

ro - da I jesz - cze wię - céj jesz - cze wię - céj coś! O - na mu

sf

rallent. - - - -

ob - cą, ach ja - ka to szko - da Że jesz - cze, jesz - cze na świe - cie jest

a tempo *con anima*

ktoś, co sło - wa swe go znie - wa - dze nie po - da I zam - knie

sf

rallent. ad libit.

w pier - si jeszcze więcéj coś... Niech i - dzie szczęsna! Lecz ja - ka to szko - da, Że na tym

sf

a tempo *p* *pp*

świe - cie jest jesz - cze ten ktoś!

p

16.

Smętność.

Słowa Wolskiego.

St. Moniuszko.

GŁOS.

I cóż że cho - dzę, śmie - ję się,
Cóż że się zie - mia w trum - nę nie
Bez pragnień ju - tra, bez wspomnień

Fortepian.

p

ma - rzę, gdy gwia - zda u - łud już zbla - dła, gdy czę - sto
sy - pie, cia - ła i koś - ci nie pru - szy... gdy mi się
wczo - ra, z po - zo - rem ru - chu i bla - sku wle - cze się

wi - tam zna - jo - me twa - rze jak ni - kłe, sen - ne wi - dzia -
zda - je żem już na sty - pie west - chnął za spo - kój méj du -
ist - ność drze - mią - ca, cho - ra, jak - by ka - ra - wan po pia -

dła, gdy mi się zda - je że już dzwo - ni - li
szy! Nim więc sa - mo - tność wotch - łań gro - bo - wą
sku. Zasnąć? a przy - szłość jaś - niéj się wi - je

pp

Ped. * 2

più animato

na mo - im wła - snym po - grze - bie, Jesz - cze bym jed - nak
jesz-cze mię głę - biéj za - grze - bie... Gdy - byś ty chcia - ła
jak wstę-ga tę - czy po nie - bie niech się o - bu - dzę,

w téj sa - méj chwi - li od - żył dla cie - bie! jesz - cze - bym jed - nak
znów - bym na - no - wo od - żył dla cie - bie! gdy - byś ty chcia - ła
nie - chaj od - ży - ję dla cie - bie za - wsze! niech się o - bu - dzę,

cresc.

w téj sa - méj chwi - li od - żył dla cie - bie dla cie -
znów - bym na - no - wo od - żył dla cie - bie dla cie -
nie - chaj od - ży - ję dla cie - bie za - wsze dla cie -

f f f

Ped. *

bie!
bie!
bie!

rallent. tempo I.

f dimin. p

17.

Dobra noc.

Słowa z albumu Jachowicza.

St. Moniuszko.

Allegretto.

GŁOS.

Fortepian.

p

Błyszczą gwiazdki na błę - ki - cie,

Ja - kaž wiel - ka bos - ka moc! Spoj - rzyj, Bo - że,

Stich und Druck von F. W. Garbrecht in Leipzig.

na swe dzié - cię, Daj mi, Pa - nie, do brą noc.

Spoj - rzyj, Bo - że, na swe dzié - cię, Daj mi, Pa nie,

do - brą noc.

Ped.

dimin.

18.

Chłopek.

Słowa Brodzińskiego.

St. Moniuszko.

Allegretto.

GŁOS.

Fortepian.

Ry - cerz to nie - wiel - ki, Kra - jo - wi u - bli - ża, Któ - ry nad stan

Zdzieć - mi on głod - ne mi Te ziar - necz ka zga - nia, Któ - re pan po

wszelki Wieś - nia - ka po - ni - ża. Pra - co - wi - ty

zie - mi Za cac - ka roz - trwania. Te błysz - czą - ce

chło - pek Ży - wi i o - bro - ni, Ży - wi je - go

gro - dy, Pań - skie te pa - ła - ce, Je - go to za -

sno - pek, Je - go pierś o - sło ni. Je - go jest cię-
cho - dy, Je - go to są pra ce. Sam po ta - kiéj

sf

ża - rem Co pan lek - ko trwo - ni, On na to pod
stra - cie Nas od nę - dzy chro - ni, A tyl - ko wswéj

f

skwarem Pot zby - dlę - ciem ro - ni.
cha - cie Jéj mieszkać nie bro - ni.

p

pp

f

19.

Pieśń pustelnika.

Słowa z Dziadów Mickiewicza.

St. Moniuszko.

Andantino.

GŁOS.

Fortepian.

mf pp

Ty - lem wytrwał, ty - le wy cier-pia - - łem, Chy - ba śmiercią, chy - ba śmier - cią bo - - le się u - ko - - - - ją! Jeś - lim

płochym obraził zapałem, Tę obrazę, tę obrazę krwią okupię moją.

crescendo

rall. **a tempo**

Za coś dla mine tyle ulubiona? Na com

ztwojém spotkał się ztwojém spot - kał się wej - rze - - niem?

Je - dnąm wy - brał zty - lu dziew - cząt gro - na,

I ta cu - dzym przy - ku - ta, cudzym pier - ście - - niem!

rit.

20.

„Powiedźcie mi"

St. Moniuszko.

rzew - ne łzy tęsk - no - ty le - ję, Gdy sa - ma
ser - ce dręczą nie - po - ko - je I nie - wy-
mu że ko - cham go na - mięt - nie, Że - je - go

zmyś - lą po - zo - sta - nę swą?— Po - wiedź - cie
mow - ny mną o - wła da czar?— Po - wiedź - cie
tyl - ko je - go prag - nę być?— Po - wiedź - cie

mi, ach, po-wiedź - cie mi.
mi, ach, po-wiedź - cie mi.
mi, ach, po-wiedź - cie mi.

sf

p

21.

„Kocham cię“

St. Moniuszko.

Un poco agitato.

GŁOS.

Fortepian.

Jak mat - ka
Nie - zna - na

dzie - cię ko - cham cię, mój dro - gi, Naj - czyst - szém
mnie już by - ła myśl we - so - ła, Na - dzie - i

czu - ciem z głębi du - - szy méj,
daw - no u - milkł dla mnie głos,

Lecz wzrok twój zmą - cił spo - kój we mnie bło - gi,
Lecz zbu - dził ją na - no - wo wzrok a - nio - ła,

Dla - cze - goż tak cię ko - cham, po - wiedz
Któ - re - go ze - słał dla mnie z nieba

mi? Po - wiedz, dla cze - go, gdy przy to - bie
los. Tyś jest mój a - nioł, tyś mój po - cie -

ma - rzę Pły - ną mi zaw - sze roz - rzew - nie - - nia
szy - ciel, Wto - bie mi ży - cie, w to - bie szczęś - - cie

łzy? Dla cze - go mi - łość nie - sie żal mi
lśni, Przez cie - bie tchnął na - dzie - ję mi Zba-

wda - - rze, Gdy mi tak świę - - tym,
wi - - ciel, Tyś mi przy - - wró - cił

czys - tym jes - teś ty?
raj wio - sen - nych dni!

lento

f

un poco rall.

p

di - mi - nu - en - do

1. 2.

22.

Śpiew Szekspira z opery „Sen Wieszcza“

Słowa Kondratowicza.

St. Moniuszko.

Allegro impetuoso.

GŁOS.

Fortepian.

f *ff*

We - se-léj u - two - rzę, sza-le-niéj wy-
Od ran-ka do no - cy, od no-cy do

ma - rzę, Gdy wi - no pie - nią - ce do - da - je mi
ran - ka Speł - niaj - my kie - li - chów rzę - si - ste ko-

sf *ff*

treś - ci, A pło - mień o - gnis - ty, u - kry - ty wpu-
le - je, Niech pu - har, jak wier - na i czu - ła ko-

ff

ha - rze, Wy - pa - la mnie z ser - ca wszelkie bo-
chan - ka, Za - skrzepłe u - czu - cia mo - je roz-

sf

leś - ci. Gdy z da - - rów Ba - cho - - wych pierś
grze - je. O bra - - cia ko - cha - - ni, o

sf *sf* *sf*

Clarinetto

mo - - ja ko - rzys - - ta, Złu - dze - - nie cza - row - - ne wnet
bra - - cia najszczer - - si, Wko - lej - - kę, wko - lej - - kę, wciąż

gło - - wę o - to - - czy, Roz - - o - - gni się du - - sza, a
da - - léj i da - - léj, Niech płyn - - nym pło - mie - - niem za-

myśl pro - mie - ni - - sta U - la - - ta w kraj dzi - - wnie u -
le ——— ją się pier - - si, Aż ser - - ce się og - - niem za -

ro - - czy. Zzim - ne - go ro - zu - mu po-
pa - - li!

Tempo I.

cho - dzą rozpacze, Lub bo - - leść głę - bo - - ka a

ci - - cha; Wsza - leń - stwie kra - i - nę roz-

ff

ko - szy o - ba - czę I szczęś - cie wy - pi - - ję z kie-

f

Presto.

licha! O pij - - - - - - - -

Presto.

ff *fff*

Ped. *

my, bez przerwy, bez mia - - - - - - - - -

ry! Aż du - sza o - ży - je i

wskrześ - - - - - - - - - nie O

ff *fff*

Moderato.

wy, do - broczyn - ne pu - ha - - ry, O -

8
ffp

każ - cie mi szczę - ście choć we - - - - - śnie, O

ral - - - len - - - - - tan -

wy, do - broczyn - ne pu - ha - - ry, wskaż - cie

Ped.

- do - - - - -

mi, wskażcie mi, ——— O, u -

pp

pp

Ped.

3

Lento e *pp*

każ - cie mi szczę - ście choć we - - - - - -

Lento.

ppp legatissimo

una corda

ppp

- - śnie, u - każ - cie choć we - - - - - -

śnie!

a tempo lento, con molto dolore

Corno inglese

23.

Kolęda (:duet:)

Słowa Kondratowicza.

St. Moniuszko.

Allegretto.

SOPRANO.

(:towarzyszenie wtóru dowolne:)

My przed wa - mi dziś

ALTO.

My przed wa - mi dziś

Allegretto.

Fortepian.

p

sta - jem sta - ro - świe - ckim zwy - cza jem, w nowy rok nie - siem

sta - jem sta - ro - świe - ckim zwy - cza jem, w nowy rok nie - siem

piosn - kę wo - fie - - rze; gdy na - dzie - ją duch

piosn - kę wo - fie - - rze; gdy na - dzie - ją duch

roś - nie, ko - lę - du - jem ra - doś - nie, po - słu - chaj - cie nas

ros - nie, ko - lę - du - jem ra - doś - nie, po - słu - chaj - cie nas

szcze - - rze! Na - ro - dzo - ny Syn

szcze - - rze!

Bo - ży niech swe ser - ce o - tworzy, kę - dy skarb nie - prze -

bra - ny, bo - ga - - ty,

Nie - chaj gwia - zda Trzech

Kró - li pro - mie - nia - mi o - tu - li wa - sze gło - wy i

Często - chow - ska Ma -

cha - - ty. Często - chow - ska Ma -

ry - ja waszym mo - dłom niech sprzyja, w do - bry czas niech Ją

ry - ja waszym mo - dłom niech sprzyja, w do - bry czas niech Ją

proś - ba po - ru - - szy, niech się krze - wią szczę -

proś - ba po - ru - - szy, niech się krze - wią szczę -

śli - wie zbo - ża na wa - széj ni - wie a cno - ty w waszéj

śli - wie zbo - ża na wa - széj ni - wie a cno - ty w waszéj

du - - szy. Po - nad mia sta, nad

du - - szy.

wioski niechaj czu - wa duch Bos ki, da - ry łask niech roz -

sy - pie w na - ro - - dzie,

Czy bie - sia - da, czy

pra - ca niech wam ser - ca ob - ra - ca ku mi - ło - ści i

A O - patrz - ność co

zgo - - dzie. A O - patrz - ność co

chwila niech was gro-szem za - si - la, szczęść wam Bóg i pa - no - wie i

chwila niech was gro-szem za - si - la, szczęść wam Bóg i pa - no - wie i

pro - - ści. Ma-jąc gro - sza ob - fi-cie, toć ka - len - darz ku-

pro - - ści. Ma-jąc gro - sza ob - fi-cie, toć ka - len - darz ku-

rallen - tan - do a tempo

pi-cie li-czyć dzion-ki ra - do - - ści.

pi-cie li-czyć dzion - ki ra - do - - ści.

f

rallen - tan - do a tempo

24.

Darmozjad

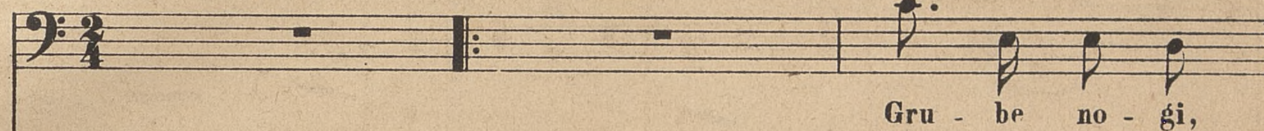
na bas z chórem i fortepianem.

Słowa Szymanowskiego.

St. Moniuszko.

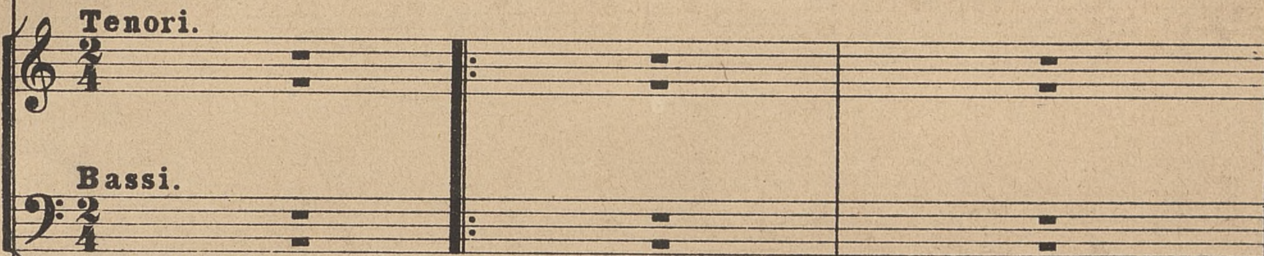
Molto allegro.

SOLO.

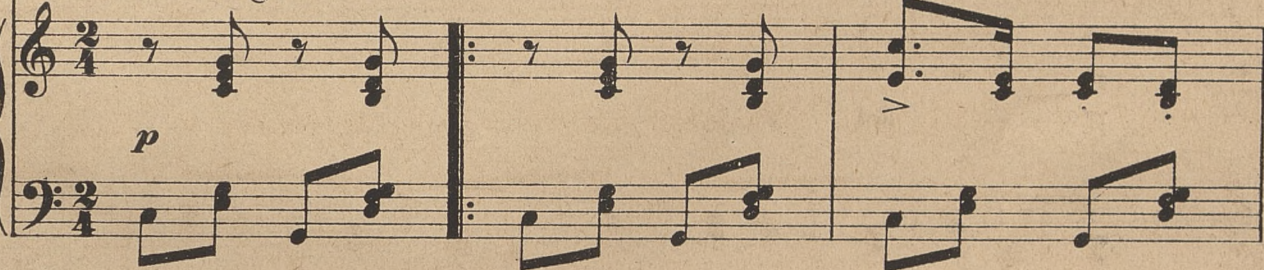
Gru - be no - gi,

CHÓR.
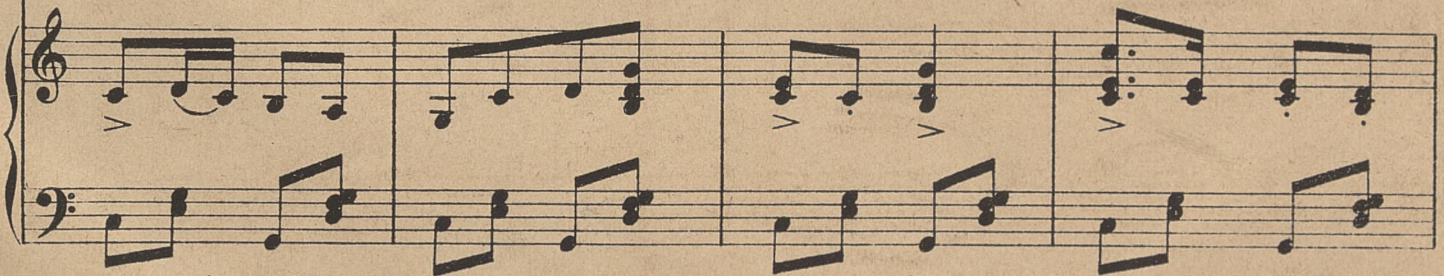

Molto allegro.

Fortepian.

korpus krótki, Tęgi brzuch, - Ta - ki so - bie

tę - gi brzuch,

o - krą - glut - ki, a - le zuch; Z głodu go - tów

a - le zuch

w ciężkiéj biedzie Wo - łu zjeść .

Wo - łu zjeść.

Psy szczeka - ją! pa - nicz je - dzie! Pal ich sześć!

Pal ich sześć!

pał ich sześć! psy szczeka - ją pa - nicz je dzie

lento

1ª 2ª etc. na zakończenie.

Pa-nicz je-dzie, pał ich sześć!

pal ich sześć, Pa-nicz je-dzie, pal ich sześć!

lento

1ª 2ª etc. na zakonczenie.

2. Z młodu już mu ta maksyma
Wlazła włeb,
Że kto wkabzie grosza nié ma,
Ten jest kiep.
Przy półmisku kto rej wiedzie,
Temu cześć!
Psy szczekają i t. d.

3. Niechaj sobie łeb zawraca
Głupi-lud,
Na co mu tam nędzna praca
Lichy trud,
Zrazy, porter, kawior, śledzie
Życia treść!
Psy szczekają i t. d.

4. Miał on niegdyś liczne wioski,
Włók ze sto.
Wolfin, Lipkau i Stępkowski
Wzięli to.
Ależ miło przy obiedzie
Toast wznieść!
Psy szczekają i t. d.

5. Głupcy tylko snują duchem
Życia nić;
Ten co cały stał się brzuchem,
Umiał żyć!
Brzuch cię człeku nie zawiedzie,
Więc go pieść!
Psy szczekają i t. d.

6. Dzisiaj, prawią, dobrem czyjém
Szasta precz;
Odgrażają za to kijem....
Wielka rzecz!
Kij to czkawka po obiedzie,
Da się znieść!
Psy szczekają i t. d.

